

henfigtsmæssig, men jeg kan dog ikke unblabe at bemærke, at det dog forekommer mig urigtigt, at Skibet, eller rettere Skibsredereren, skulde heste for en Forseelse, der var begaaet af Skipperen; man kender ikke i vor Lovgivning en saadan Anvendelse af Ansvar for Andres Forseelser. Noget ganske andet er det, hvor der er Tale om den reent civilrettlige Side af Sagen, altsaa, at Skibet hester for Erstatningen; men at Skibet skulde heste for Strafsansvaret, er Noget, som ikke er kendt i Lovgivningen. Dette skulle vi imidlertid ganske lade staa ved sit Værd. Hovedgrunden, hvorfor vi foreslaae, at denne Passus skal falde bort, er, at der ikke kan blive Tale om, at Skibet kan komme til at heste. Det Ansvar, der her paalægges Skibet, er jo nemlig et reent subsidiairt; der kan jo ikke være Tale om at kunne gjøre nogen Ret gjældende mod Skibet, førend det har vilst sig, at Skipperen er insolvent; men ifølge den nugjældende Lov om Afsoning af Bøder udenfor criminelle Sager — og den finder selvfølgelig Anvendelse i nærværende Tilfælde — skal Bødkommende, saasnart Bøden ikke betales, strax sættes i Fængsel for at affone den, uden at — det siger Loven udtrykkelig — den først skal søges inddreven. Naar der altsaa ikke kan være Tale om, forsaavidt Bøden ikke betales, at søge den inddreven, saa kan det Tilfælde albrig opstaae, at Skibet, der først subsidiairt skal tilsvare den, naar Skipperen ikke kan, kommer til at heste for Bøden. Med disse Bemærkninger skal jeg henstille til det høitærede Thing, om det maatte finde Anledning til at vedtage de Endringsforslag, som vi saaledes have tilladt os at stille.

Indenrigsministeren: Efter hvad den ærede Forslagsstiller meddeelte, har Hensigten med det første Endringsforslag kun været at bevirke en Redactionsforandring for at faae et smukkere og heldigere Sprog ind i Loven end det nuværende; men det forekommer mig dog, at der ogsaa er en Realitetsændring skjult i Forslaget. Saavidt jeg kan see, vilde Loven, naar Endringsforslaget blev vedtaget, intet Bestemt indeholde om, paa hvilken Maade disse Bekjendtgjørelser skulle kundgjøres. I Lovforslaget, som det foreligger, er det bestemt, at

Kundgjørelsen skal stee paa samme Maade, som er anordnet for Loves Kundgjørelse. Naar der derimod kun siges: „paa anordnet Maade kundgjort“, saa bliver der, da disse Bekjendtgjørelser ikke ere Love, ganske vist det Spørgsmaal tilbage, paa hvilken Maade denne Kundgjørelse skal finde Sted for at være steet paa anordnet Maade. — Det maa vel nærmest betragtes som en Unsiagtighed, naar det i det første Endringsforslag siges, at 2den, 3die og 4de Linie indtil „maatte“ udgaae; thi dersom Ordet „maatte“ ikke ogsaa kommer til at gaae ud, saa bliver Sætningen meningsløs.

Formanden: Jeg har forstaaet Forslaget saaledes, at disse Linier skulle udgaae inklusive Ordet „maatte“.

Indenrigsministeren: Det staaer der ikke.

Formanden: Jeg maa dog derved gjøre den Bemærkning, at det er meget hyppigt, at Ordet „inclusive“ ubelædes; i Reglen forstaaes der „inclusive“, om det ogsaa ikke udtrykkelig er tilføjet.

Indenrigsministeren: Dersom det første Endringsforslag kun gif ud paa at blive af med det overflødige Ord „for“ i Begyndelsen af Loven og dernæst paa, at der istedetfor Ordene i Lovudkastet: „sattes en Straf af Bøder osv.“ skulde sættes: „straffes med osv.“ saa vilde jeg erkjenne, at der derved var bevirket en virkelig Forbedring i Lovsproget; men det forekommer mig som sagt, at der ogsaa indeholdes en Realitetsændring deri, idet der, saaledes som Endringsforslaget er affattet, ikke udtrykkelig deri er bestemt, at Bekjendtgjørelsen her skal finde Sted paa samme Maade som ved Love, altsaa ved Thinglæsning. — Det andet Endringsforslag gaar ud paa at tilføje, at Bøder skulle kunne idømmes, selv om ingen Skade maatte være steet ved den stedfundne Overtrædelse; men en saadan Tilføining forekommer mig at være fuldstændig overflødig. Lovforslaget taler jo i al Almindelighed om, at der kan idømmes Bøder for Overtrædelser, og jeg troer da, at det søl-